

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1911-1913 :
L 84:1 - 59**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Hälsna.

Jag skrev ett brev i söndags till dig, men jag tog det för värdane, då den andra skrifvelsen kom, för den hade du redan mottagit på det, men jag hade skrifvit om. Jag hade också förordat att vi i nödfälle skulle väntas på Märkarna. Med hvar sin jag återkommer gärna. Det går inte för mig att skrivas mer än en vecka eller nju veckor om dagen. Det är ålderdomens del, och jag kommer det för mig att någon påminnelse, men sätter och skriver hast en timme för mig. Det är jag en mycket skriva om mina besök både en och två gånger, som du det för mig inte bli så fort förlåtet just. Men jag går vad jag kan. Valborg har erbjudit sig att avbryta besöksreisen, förvänta han ^{skickat} besök och skriva hit och skriva rest. Då dit kommer jag för henne sista i stället för den sista skrifvelsen, och det går mycket fortare, då kommer jag åtminstone snabbt så mycket om dagen och blir inte så trött.

Inu för all del inte, att jag inte vill vänta dig, det vill jag, och det löst jag efter.

Mamma Bryar nag till sig igen, sedan bättre har tagit slut. Men dagen i morn jag skrev mitt arliga brev hade jag skrivit henne några medvetelslös i soppa, och det dröjde en god stund, innan han kunde tala. Nästa dag kom en av jungfrurna henne på samma sätt. Då kom min fru tycke, att det blir omöjligt att resa hemifrån, men så piggar han upp sig igen. Hon säger sig nu var Kväll kl. 7 och ligger till två. Och går bara ner en liten stund på dagen. Det är inte mycket man ser till henne. Hon är mycket mild och söt och när kvällen talar han mig för att han är så lycklig då jag säger godnatt till henne.

Ja, det var mycket sätt av dig att skriva om du gjorde. Du vet väl, att det aldrig tar sig att begära tacksamhet av människor och minst av mig, vilket.

är ett kungligt äro, det kan blott vänt i. Men jag tän-
ner mig mycket upplagt och hoppas ha ett mycket
sinnigt, sedan bakom är fördig att kunna njuta av
att vara sammans med dig. Jag har haft det tungt
många gånger de nista åren, därför att min skapen-
de förmåga har varit borta. Nu då jag åter skriver
är det som om jag förmåtte lära mig på nytt gå
på skrivstavel. Jag går nu försiktigt, jag vågar inte
gå till stora kretsen eller göra något för stort. Det
är en bländning av gammal kunnig skriftställare
och rådd nybörjare över denna bok. Det skall bli ett
ögon och hur den kommer att verka.

Det var bra träning att låta Blomman göras skrivit
till dig om pengarna. Jag gick i våras i bergen för två-
tusen åt honom, som han skulle betala, då han fick
arvet efter pastorn. Vackren efter pastorns död gick jag åter
i bergen för 3000 och skänkte alltså i bergen för 5000, men
det inte är minsta tvivel om, att jag alltså får betala.
Tycker du verkligen, att jag bör hjälpa honom med
vidare berg. Det blir bara bortkastat i affären
och det vare väl bättre att ge honom ett litet årligt
underhåll. Han förefår nämligen på besök i
gen och där ^{och af ut} han är, tror jag inte, att han kan
skänka något med framgång utan allt kommer att
gå åt berg. Det kan väl inte vara någon bra
affär, där fentusen Rv. ha gått förlorade på ett halvår,
så att han åter behöver vänta.

Jag har dessutom på slättingar och andra förlorat
nietusen Rv. förut i år, utan att ha den minsta gläd-
je av dessa pengar. Detta går att jag alltid har
ant om nya pengar. Men jag har inte velat tala om
dessa förluster för jag har fått för mig att du tycker
att jag talade för pengar. Men var dock alltid över-
tygad att jag går allt till möjliga för mina slättingar
för det förtjänar jag.

Nu märker det. En rolig natt och vackra
där i min skrift! Din Selma —